

[Else-Merete Ross.]

vilje på ønskerne om at nå frem til de bedste uddannelses- og forskningsmuligheder ved udbygningen af højskolen og akademiet i Lundtofte.

Af hensyn til, at byggearbejdet helst skal gennemføres så kontinuierligt som muligt, håber jeg, at udvalgsarbejdet til trods for de mange spørgsmål, der skal tages stilling til, ikke vil trække for meget i langdrag. Jeg kan tilsige mit partis velvilige behandling af lovforslaget i udvalget.

Morten Lange: Jeg synes, det er overordentlig godt, at vi nu har fået et konkret lovforslag frem vedrørende dette kæmpebyggeri. Jeg er helt sikker på, at netop dette område i allerhøjeste grad kræver planlægning og koordinering, og at det er nødvendigt, at folketinget er klar over, hvad der sker med disse meget store beløb, som stilles til rådighed for byggeriet. Jeg er af den opfattelse, at det er af de steder, hvor utidig sparsommelighed kan vise sig at være overordentlig dyr.

Jeg synes, det ville være rart at minde om, at hovedbygningerne på den nuværende polytekniske læreanstalt, Danmarks tekniske højskole, er påbegyndt i 1929. De var, så vidt jeg erindrer, kun just færdige ved begyndelsen af den anden verdenskrig. Allerede dengang kunne man måske have opnået betydeligt ved at se noget længere frem og ved ikke at projekttere efter 30ernes krisetider, men med en lidt mere optimistisk tro på, at verden nok trods alt ville give sig til at udvikle sig. Det ville have været væsentlig nemmere, hvis vi kunne have klaret os et stykke tid endnu med de bygninger, man påbegyndte i 1929. Man behøver blot at foretage en studierejse til disse bygninger og deres forgængere fra 1888 for at se, at en virkelig grundlæggende ændring af lokaleforhold og laboratorier er bydende nødvendig.

Der er ingen tvivl om, at det stod til den helt store omlægning af polyteknisk læreanstalt, og at dette lovforslag derfor i høj grad netop dækker en nødvendighed. På den anden side havde det nok været på sin plads, dengang man diskuterede projektets realiteter — for det gjorde man i virkeligheden bare i forbindelse med købet af de grunde, som den nye polytekniske

læreanstalt skulle ligge på — om man da havde diskuteret alvorligt igennem, helst med positivt resultat, om man ikke kunne være kommet længere med at lægge den nye læreanstalt et eller andet sted i provinsen, altså følgende samme delingsprincip som det, vi har fulgt for et stykke tid siden med landbohøjskolen. Det kan man naturligvis med fornøjelse tage op til diskussion nu, hvor der ikke kan gøres noget ved det. Nu er terningerne kastet, og så må vi se at få det bedst mulige ud af den plan, der foreligger. Det er også muligt, at det vil vise sig at være rigtigst at have kun én polyteknisk læreanstalt.

I alle tilfælde giver opførelsen af den nye polytekniske læreanstalt, som jo er blevet startet på en uortodoks måde, anledning til, at man ser en hel del på, hvorledes staten planlægger disse meget store arbejder. Her må man erindre, at i hvert fald hvad angår de højere læreanstalter, har staten jo egentlig ikke så forfærdelig store erfaringer som bygherre. Man kan sige, at staten på dette område har holdt kulturpause, i hvert fald i København, i meget lang tid, og først i de seneste år er der kommet virkelig skred i byggeriet i København. Man har bygget Århus universitet. Det er åbenbart noget, som vil komme til at præge de næste 10-20 år, at vi kommer til at stå over for ganske gigantiske byggeopgaver.

Det glæder mig meget, at den højtærede minister nu begynder at tage konsekvensen heraf ved i sit ministerium at tilrettelægge en administration, der i langt højere grad, end det hidtil har været tilfældet, er indstillet på at varetage tilsynet med disse store byggeopgaver.

Man har læst en hel del i aviserne om forskellige småting, hvor man kunne kritisere de i undervisningsministeriet ansatte og deres forbindelse med byggearbejdet i Lundtofte. Jeg må sige, at på det område har man ikke sparet os for latterligheder, som ville have glædet Parkinson, f. eks. at man ved et byggeri til 500 mill. kr. i fuld alvor diskuterer som en alvorlig sag, at der var et rejsegilde, hvor folk fik 3 cigarer for meget! Det skulle nødigt være den slags problemer, man skulle spille sin tid på.

Jeg tror, at den højtærede undervisningsminister vil få glæde af sit forsøg på at få